

infallibile q̄ caritas inſit. Sicut carū carētia
caritatē deesse non ocludit. Nam assuefactio
et complexio aut dyabolica illuſio cause ſunt
tūc tales affectus q̄nq; vel inſunt vel nō inſūt.

Adorās adoracōe deo debita absolute ydolū
vel diabolū trāfigurātē se in āgelū lucis seu
xpm. a mortali crimine neq̄t excuſari. Neq; hec
ignorantia inuincibilis locū hab; sed pbādī
fūt spūs si ex deo ſunt. Secus si ſub conditione
implicita vel explicita hec adoracō fieret. Vbi
probabilis coniectura de ſic agendo contin
geret quemadmodū hoſtiā nō ſacratam ymo
lapidem hoſtie ſimilem caſus aliquis licite fa
ceret adorare.

Pia intentio faciendi et
tenendi ſecūdū intentionem ecclie ſi non excu
ſaret multos ex criſtianis ſimplicibus ydola
tre cenſerentur in adoracōibus ymaginum
cicūſ pulchre q̄ turpis et veteris q̄ noue
q̄ſi numine aliquo ille magis q̄ alie ē plerentē

Inuidia que ē dolor de ali De inuidia. c. 3.
eno gaudio vel gaudium de malo ex gene
re ſuo mortalis eſt quia contra caritatem.
Et preſertim ſi dolor ſit de bonis ſpirituāli
bus. Sed ex defectu deliberationis vt in pri
mis motibus vel ex malicia complexionis me
lancolicę. Aut quia dolor ille trahitur ex
tra genus inuidie poteſt non eſſe mortalis

vt dum dolet aliq̄s ex iusta causa et fine bo
no. Detractio que est diminutio fame al
terius occulta vel diffamatio q̄ est publica &
cōtumelia & ex p̄bracō que fiunt in faciē eius
qui leditur sunt ex ḡne suo mōiles si dāpnū
vel dedecus sit notabile. & si non t̄hantur ex
ppriam racōnem. vt si fiant ad cautelā alioꝝ
ne seducant. aut pro bono reipublice vel cōi
tatis alicuius. aut pro correctōne fratna. S;
ap̄d imp̄cōs ista b̄n agē. sc; alios t̄e i crepa
re. sicut & se digne laudat̄ difficilimū est.
Ira per zelum. que est de malo cul De Ira
pe. dicitur ex se laudabilis sed ex mō p̄se que
di potest fieri vitupabilis. dum nec t̄pus nec
locum nec modū nouit obseruat̄. p̄sertim q̄n
p̄tinacie cōiuncta est & turbantū sedicōum
magis adductiua q̄ sedatiua. Ira que
est motus concitatus ad inferendū v̄ndictā
pro malo sibi vere illato. si sit sc̄dm ordinem
iuris non est de se vitupabilis. sed reducitur
ad iram zeli. vt in iudice vel p̄ iudicem. secus
si ex libidine pprie v̄ndicte p̄ncipaliter. vel
simiuria non sit vere facta. sed ita leuiter et
irracōnabiliter estimat. Ira est q̄nq; natuāl
passio vt in melancolicis et colericis. q̄nque
primus motus. q̄nq; sola impacientia absq;
appetitū vltioris v̄ndicte. q̄nque refrigeracō

quedam caritatis erga primū. citra odium
In quibus casibus aut nullū est de se aut ve
niale pccm. Ira que est appetitus deliaeratus
vindictę pprie preter aut cōi iuris ordine; ex
se et vt sic est mortalis. Presertim si vindicta
sit notabilis detrimentū. De accīdia. c. 2.

Cādiam dicimus esse tediū intermi
tom que ex genere suo venialis est
quia contrariatur non caritati sed
eiusdem feruori. Ssit autem mortalis
dum per eam aut ex ea mōrle crimē incurriē
vt omīssio eorum que sunt de necessitate salu
tis vt desperatio de diuino auxilio aut sui p
p h? interfectio. Sola negligentia mōrlis est
p quam id quod sub precepto cadit obmiti
tur quamuis culpabilior in exercitijs spiritui
alibus et perarchicis vt in missa q̄ prophā
nis. Ocium sanctum vite contemplatiue et
studiose debet homo quātum ex se magis ap
petere q̄ officia vite actiue presertim cum ob
ligatione imminente manifesta necessitate
aut superioris precepto racōnabiliter acceden
te. Dimittendum est ocium pro carita te
proximoz. Inhabilis profus ad ocium cō
replatiue laboret ipe exteri? ad sui alioz pro
fectum. Et si aliqs ad vtrūq; valet velud ābi
dext magna pfectio est et mixturā hęc in statu